

Utvärdering mentorskap - pedagoger

2020-08-25

Till barn- och ungdomsnämnden.

Hösten 2018 infördes mentorskap för elever på Örnaskolan. Det har nu gått två läsår och barn- och ungdomsnämnden är intresserad av att utvärdera effekten av mentorskapet. En utvärderingsenkät skapades därför.

Syftet, när mentorskapet infördes, var att *avlasta lärarpersonal samt skolledning elevsociala arbetsuppgifter syftande till att skapa bättre förutsättningar för det pedagogiska arbetet samtidigt som det elevsociala arbetet stärks genom dessa tjänster.*

Utvärderingen består av fyra frågor som utgår från syftet ovan. Två frågor beskriver nuläget, vilket var uppdraget från politiken, och två frågor är framåtsyftande, vilka främst är till för enhetens verksamhetsutveckling. De två framåtsyftande frågorna presenteras inte här.

Enkäten gick ut till 40 pedagoger, varav 25 har besvarat utvärderingen av mentorskapet.

- tre pedagoger har arbetat mindre än ett år på Örnaskolan.
- fem pedagoger har arbetat mer än ett år men mindre än tre år på Örnaskolan.
- 17 pedagoger har arbetat mer än tre år på Örnaskolan.

På vilka sätt anser du att skolans elevsociala arbete har stärkts genom införandet av mentorer?

Tabell 1.

	Antal positiva svar	Antal negativa svar
Mindre än 1 år	0	3
Mer än 1 år men mindre än 3 år	3	2
Mer än 3 år	6	11
Totalt	9	16

På vilka sätt anser du, som pedagog, att du har fått bättre förutsättningar att genomföra ditt pedagogiska arbete genom införandet av mentorer?

Tabell 2.

	Antal positiva svar	Antal negativa svar
Mindre än 1 år	3	0
Mer än 1 år men mindre än 3 år	4	1
Mer än 3 år	14	3
Totalt	21	4

När det gäller om huruvida skolans elevsociala arbete har stärkts genom införandet av mentorskap, är antalet negativa svar fler än antalet positiva (16 mot nio). Vad elevsocialt arbete innebär verkar det dock inte finnas någon nationell definition av, inte heller finns det en kommungemensam eller enhetsgemensam definition av begreppet. Eftersom det inte finns beskrivet vad som avses med elevsocialt arbete, påverkar det så väl mentorernas som undervisande pedagogers uppfattningar om och förväntningar på arbetet vilket även i sin tur naturligtvis påverkar resultatet i denna utvärdering.

När det gäller på vilka sätt man som pedagog anser att man har fått bättre förutsättningar att genomföra sitt pedagogiska arbete genom införandet av mentorer är förhållandet det omvända, antalet positiva svar är fler än antalet negativa (21 mot fyra).

Tre av de 25 respondenterna uppger att de har arbetat mindre än ett år på Örnaskolan. Samtliga tre anser inte att det elevsociala arbetet har stärkts samtidigt som de alla anser att de har fått bättre förutsättningar att genomföra sitt pedagogiska arbete.

Fem av de 25 respondenterna uppger att de har arbetat mer än ett år men mindre än tre år på Örnaskolan. Tre av de fem (60 %) anser att mentorskapet har stärkt skolans elevsociala arbete medan två av fem (40 %) inte tycker att det elevsociala arbetet har stärkts. Fyra av dessa fem (80 %) anser däremot att deras förutsättningar att genomföra sitt pedagogiska arbete har förbättrats medan en av de fem (20 %) inte anser att förutsättningarna har förbättrats.

17 av 25 respondenter uppger att de har arbetat på Örnaskolan i mer än tre år, vilket gör att de kan jämföra nuvarande mentorskap med den tidigare organisationen som innebar klassföreståndarskap. 11 av de 17 (65 %) anser inte att det elevsociala arbetet har stärkts medan sex av 17 (35 %) tycker att det arbetet har stärkts. 14 av de 17 (82 %) anser däremot att deras förutsättningar att genomföra sitt pedagogiska arbete har förbättrats medan tre av de 17 (18 %) inte anser att förutsättningarna har förbättrats.

I sammanställningen av fritextsvaren av det elevsociala arbetet lyfts bl.a. tillgänglighet, tydlighet, trygghet och engagemang fram som positivt. Vidare förs det fram att problem och konflikter kan lösas snabbare och att mentorn fungerar som ”spindeln i nätet”. Bland de negativa kommentarerna kommer det bl.a. fram att man inte ser någon skillnad i det elevsociala arbetet eller att det till och med har blivit sämre med minskad insyn och färre nära relationer samt brister i kommunikation, information och återkoppling. Det förs även fram att stegen mellan eleverna och vuxna har blivit fler och mer svårtillgängliga samt att man anser att mentorerna har haft för många arbetsuppgifter.

I sammanställningen av fritextsvaren när det gäller bättre förutsättningar att genomföra det pedagogiska arbetet lyfts det positiva fram med att bl.a. ha färre kontakter med vårdnadshavare, ha färre möten med elever, att inte behöva reda ut konflikter utan istället få mer tid till det pedagogiska arbetet. Det lyfts även fram att man kan koncentrera sig mer på sina lektioner och elevernas behov och att det ger större möjlighet för individuella anpassningar. Känslan av otillräcklighet och stressmoment anser någon respondent har tagits bort. Bland de negativa kommentarerna kommer det bl.a. fram att man anser att avlastningen inte är så stor, att man har fått fler undervisningstimmar och andra arbetsuppgifter, sämre kontakt med vårdnadshavarna, sämre information om eleverna och att en del arbete blir dubbelarbete.

Sammantaget anser pedagogerna, som deltagit i utvärderingen, överlag att det elevsociala arbetet inte har stärkts men att man som undervisande pedagog har fått bättre förutsättningar att genomföra sitt pedagogiska arbete.

Ann-Christin Johansson
Barn- och ungdomschef